

Grunde, og Skolen kan saa være nødsaget til at formindste hans Timetal eller opfige hans Plads, fordi enkelte Klasser maa nedlægges. Men hverten en saadan Lærer eller den Lærer, som efter lang Tids Tjeneste maa trække sig tilbage paa Grund af Alder, har mindste Udfigt til Pension. — Man vil sikkert fra alle Sider indrømme, at denne Tilstand er uholdbar i Længden, og at vi Lærere for enhver Pris maa finde Midler til at forbedre den.

Naar vi ikke kunne gøre os Haab om Tilskud fra det offentlige, findes der kun eet Mittel, som kan give den allernødvendigste Forbedring af vor Stilling, nemlig en mindre Forhøjelse af Skolepengene, og saavel Skolebestyrere som Lærere ved de højere private Skoler indse Nødvendigheden heraf. Men selv om en saadan Forhøjelse foretages, og selv om man kunde sikre sig, at den udelukkende kommer Lærerlønnen til gode, vil den dog ikke kunne raade Bod paa den Usikkerhed, hvorunder vor Stilling lider. Dette vil derimod kunne ske ved Skolernes Sammenslutning. Uden at det er nødvendigt at berøbe den enkelte Skole Retten til at leve sit selvstændige Liv, vil en saadan Sammenslutning af Skolerne give dem en sikrere økonomisk Grundvold; de ville da, naar de ikke længere ere udsatte for alle de mangfoldige Tilfældigheder, som kunne ramme den enkelte Skole, være i Stand til at knytte Lærerne fastere til sig og sikre dem en nogenlunde betrygget om end beskedent Eksistens. Men ogsaa direkte vil det komme Skolernes pædagogiske Arbejde til gode, at de ere økonomisk sikrede, saa at de ikke behøve at frygte enhver tilfældig Svingning i Elefantallet, og de ville da ogsaa i Fremtiden med langt større No kunne prøve ny Veje paa Undervisningens Omraade uden Frygt for, at de Vanskeligheder, det ny altid i Begyndelsen møder, hurtigt skulle standse videre Fremgang.

I Erkendelse af, at en stor Skolevirksomhed ikke bør være en enkelts Ejendom, ere ogsaa i de senere Aar flere Undervisningsanstalter gaaede over til at blive selvejende Institutioner, saaledes f. Eks. Aalborg Folkehøjskole og Frk. Zahles Institut. Det hindres paa den Maade, at store Værdier gaa bort fra Skolens Drift, naar denne stifter Gjer og de stigende Ejendomspriser tvinger den ny Gjer til at betale Skolen dyrt. Endelig vil man vel ogsaa under en forstandig Styrelse lettere kunne sikre sig, at Skolen faar den bedst mulige Leder, end naar Gjereren kan overdrage den til hvem han vil, saafremt vedkommende blot er i Besiddelse af den fornødne Kapital.

Naar vi nu henvende os til det høje Ting med Anmodning om at støtte denne Sag, gøre vi det i det Haab, at Rigsdagen ligesaa vel som de Myndigheder, hvorunder den højere Skole nærmest hører, vil finde, at det Arbejde, Lærerne ved de private Latin- og Realskoler i Kjøbenhavn hidtil have udført under de vanskeligste Forhold, fortjener Statens Støtte og Anerkendelse. Og vi andrage om denne Støtte i den Overbevisning, at Staten uden at bringe noget egentligt Offer eller løbe nogen nævneværdig Risiko, hvad Mænd med særlig finansiell Indsigt have bekræftet, derved vil kunne bidrage væsentlig til at skabe lykkeligere Tilstande for os Lærere og for de højere Skoler her i Byen“.

Da Sagen afgøres ved Finansloven, gør Udvalget ikke Indstilling.

24. Fra Enke efter Skovklasserer C. Jonnesbech, Dorthea Kirstine Jonnesbech om en aarlig Understøttelse af Statskassen. (Indbragt den 29de Oktober 1900 af Folketingsmanden for Aalborg Amts 3die Valgkreds, S. H. Jensen.)

Efter sin Mand's Død den 3die Juni d. A. indgav Andragerinden til Landbrugsministeriet en Ansøgning om Pension og fik ved Skrivelse af 24de August d. A. tilstaaet en aarlig Understøttelse af 100 Kr. Da Andragerinden imidlertid er 78 Aar, kan hun ikke erhverve noget og ikke være uden Hjælp og kan ikke komme ud af det med den Indtægt, hun har i Forbindelse med de 100 Kr. Hendes Mand var Skovklasserer ved Budderupholms Skovdistrikt fra 1875 til Juni 1900, og hans aarlige Indtægt som Skovklasserer i de senere Aar var 1,175 Kr. Han har efterladt Enken et toværelses Hus med Indbo ved Størping Station, paa hvilken Ejendom der hviler et Kreditforeningslaan paa oprindelig 1,400 Kr., desuden har han efterladt en Sparekassebog paa 2,282 Kr. 59 Ø. og to udestaaende Fordringer paa i alt 1,100 Kr., hvoraf kun Renten, 4 pCt., kommer An-